

Περίληψη: Σύμφωνα με τους θεσμικούς οικονομολόγους, η οικονομία δεν είναι ένας ανεξάρτητος και αυτορυθμιζόμενος μηχανισμός, αλλά επηρεάζει και επηρεάζεται από θεσμικούς, κοινωνικούς, πολιτικούς και πολιτισμικούς παράγοντες. Η μεθοδολογική προσέγγιση της «παλαιάς θεσμικής σχολής» μπορεί να χαρακτηριστεί ως ολιστική εφόσον ενδιαφερόταν για τη λειτουργία της οικονομίας στο σύνολό της, σε αντίθεση με το μεθοδολογικό ατομικισμό του νεοκλασικού παραδείγματος. Η ολιστική προσέγγιση ήταν απόλυτα συμβατή με την αντίληψη ότι η αλληλεπίδραση των ποικίλων κοινωνικών, οικονομικών και πολιτικών παραγόντων επηρεάζει και διαμορφώνει τη λειτουργία της οικονομίας. Επιπλέον, οι θεσμικοί οικονομολόγοι αμφισβήτησαν την εγκυρότητα του κλασικού και κυρίως του νεοκλασικού προγράμματος που ακολουθούσε τη λογικό-παραγωγική μέθοδο εξαγωγής συμπερασμάτων, και υιοθέτησαν, αντίθετα, κυρίως μια εμπειριστική προσέγγιση. Οι φιλοσοφικές βάσεις της «παλαιάς θεσμικής σχολής» διαμορφώθηκαν από επιρροές τόσο ευρωπαϊκής όσο και αμερικανικής προέλευσης. Ειδικότερα, οι θεσμικοί οικονομολόγοι της πρώτης γενιάς επηρεάστηκαν σημαντικά από τη Δαρβινική θεωρία, όπως αυτή αναπτύχθηκε στις κοινωνικές επιστήμες μέσα από τις εργασίες των Spencer και Sumner, αλλά και από το αμερικανικό φιλοσοφικό ρεύμα του πραγματισμού. Εξαιτίας αυτών των επιδράσεων, οι θεσμικοί οικονομολόγοι αντιλαμβάνονταν την οικονομική τάξη ως μια εξελικτική διαδικασία, ως ένα ανοικτό και δυναμικό σύστημα το οποίο συνεχώς μεταβαλλόταν και εξελισσόταν. Στο πλαίσιο αυτό, οι θεσμικοί διαφωνούσαν με τη νεοκλασική προσπάθεια διατύπωσης καθολικών οικονομικών νόμων παρόμοιων με εκείνων των φυσικών επιστημών.

